

Sag med påstand om genansættelse og løn fra fratrædelsestidspunktet til genansættelsestidspunktet afvist fra realitetsbehandling

Afskedigelsesnævnets tilkendegivelse af 11. juni 2019

Sag 20180999

TILKENDEGIVELSE

i Afskedigelsesnævnets sag nr.:

20180999 Serviceforbundet for

A, B, C, D, E og F

(advokat Ann-Beth Kirkegaard)

mod

Danavagt ApS Parkstykket 5 2670 Greve

(advokat Lise Moth Timm)

Sagen blev mundtligt forhandlet den 3. juni 2019 kl. 14:30 med højesteretsdommer Marianne Højgaard Pedersen som nævnsformand og opmand.

Der blev afgivet forklaring af næstformand, Vagt og Sikkerhedsfunktionærernes Landssammenslutning, G og direktør H.

Klager har nedlagt påstand om, at indklagede tilpligtes at genansætte de seks medarbejdere, som er omfattet af sagen, samt at betale løn fra fratrædelsestidspunktet til genansættelse finder sted, subsidiært at indklagede tilpligtes at betale de seks medarbejdere en godtgørelse udmålt efter Afskedigelsesnævnets skøn.

Indklagede har nedlagt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse.

Overfor indklagedes påstand om afvisning har klager påstået sagen fremmet ved Afskedigelsesnævnet.

Der har ikke mellem de medlemmer af Afskedigelsesnævnet, som er udpeget af organisationerne, kunnet opnås flertal for en afgørelse af sagen, og afgørelsen træffes derfor af Nævnets formand som opmand. Parterne erklærede sig enige i, at sagen kan afgøres — uden kendelse — i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

OPMANDEN UDTALTE:

Ved brev af 28. juni 2018 opsigede indklagede en række medarbejdere med et opsigelsesvarsel på 6 måneder begrundet i, at kontrakten med Netto A/S ophørte pr. 31/12 2018. Ved mail af 2. juli 2019 skrev næstformand hos klager G til H, der er direktør i den indklagede virksomhed, at han for god ordens skyld gjorde opmærksom på, at opsigelsen af forbundets medlemmer ikke ville være saglig begrundet, hvis indklagede alligevel vandt opgaven i forbindelse med udbuddet. Han tog forbehold for i så fald at foretage fagretlige skridt i sagen, hvis medlemmerne ikke blev tilbudt genansættelse.

Den 3. juli havde G og H en længere telefonsamtale. G har forklaret, at de talte om opsigelserne, og at H klart gav udtryk for, at han ikke ville udtale sig om, hvorvidt virksomheden ville vinde kontrakten, og han lovede ikke genansættelse, men heller ikke modsatte. G gentog selv sit forbehold i mailen om at ville tage sagen op igen, hvis virksomheden vandt udbuddet. H har forklaret, at han ikke kan huske telefonsamtalen den 3. juli, men han mener ikke, at de har talt om opsigelserne, men måske drøftet forhold vedrørende den særlige opsporing.

Ved mail af 22. november 2018 skrev G til H, at han så frem til at få en bekræftelse på, at de ansatte, der var sikkerhedsopsagte, fik en bekræftelse på, at deres ansættelsesforhold fortsatte uændret efter den 31. december 2018, da indklagede havde genvundet vagtopgaven. Den 30. november 2018 besvarede indklagedes advokat henvendelsen og anførte, at opsigelserne var saglige og fortsat stod ved magt. Herefter anmodede klager ved mail af 5. december 2018 om mæglingsmøde, som blev afholdt den 19. december 2018, uden at enighed blev opnået. Den 21. december 2018 blev der indgivet klageskrift med påstand om genansættelse. Indklagede påstod i svarskrift af 3. januar 2019 frifindelse, og i replik af 7. maj 2019 fastholdt klager sin genansættelsespåstand og løn fra fratrædelsestidspunktet. I duplik af 17. maj 2019 påstod indklagede principalt afvisning, subsidiært blev frifindelsespåstanden fastholdt. Afvisningspåstanden blev forhandlet forlods og særskilt.

Indklagede har til støtte for afvisningspåstanden anført navnlig, at klare frister for sagens fremme ikke er overholdt. Der er ikke som i retsplejeloven nogen angivelse af, hvornår formalitetsindsigelse skal fremsættes. Sagen bør derfor afvises.

Klager har til støtte for sagens fremme anført navnlig, at reglerne om sagens fremme bør fortolkes lempeligere, når der er tale om sikkerhedsopsigelser, da det er uhensigtsmæssigt at skulle starte en sag, når det er usikkert, om opsigelserne bliver til noget. Der blev endvidere indgået en suspensionsaftale.

Efter brancheoverenskomsten for Vagtselskaber gælder Hovedaftalen mellem LO og DA. Af Hovedaftalens § 4, stk. 3, fremgår, at hovedorganisationerne anbefaler, at sager om påståede urimelige afskedigelser behandles hurtigst muligt af de berørte parter, og at sager, hvor der nedlægges påstand om underkendelse af en afskedigelse på vidt muligt skal være afsluttet inden udløbet af den pågældende arbejdstagers opsigelsesvarsel. Efter stk. 3 B kan afskedigelse kræves behandlet lokalt mellem repræsentanter for virksomhedens ledelse Side 1 af 2

og dens arbejdstagere. Den lokale forhandling skal være afsluttet inden for en frist af 14 dage fra underretningen om afskedigelse. Opnås der ikke herved enighed, skal der efter pkt. C omgående optages forhandling mellem organisationerne, hvis forbundet ønsker sagen videreført.

Efter Afskedigelsesnævnets forretningsorden pkt. 2 afvises sagen, hvis skriftlig klage ikke er indgivet til nævnets sekretariat og den modstående organisation senest 7 hverdage efter forgæves organisationsmæssig forhandling, og hvis 14-dages fristen i Hovedaftalens § 4, stk. 3, pkt. B, ikke er overholdt.

Opmanden finder, at de omhandlede medarbejdere ved brevene af 28. juni 2018 blev opsagt pr. 31. december, og at opsigelsen var ikke betinget af, at virksomheden ikke genvandt udbuddet. Opsigelserne var dermed ubetingede og havde ikke karakter af sikkerhedsopsigelser. Under hensyn til den tidsmæssige sammenhæng mellem samtalen den 3. juli 2018 og G's mail af 2. juli finder opmanden det sandsynliggjort, at samtalen mellem G og H i et eller andet omfang har vedrørt opsigelserne. Der har derfor fundet en form for lokal forhandling sted, men det kan ikke heller ikke efter G's egen forklaring - lægges til grund, at

H gav tilsagn om at gøre opsigelserne betingede af, at udbuddet ikke blev genvundet, eller at der blev indgået aftale om suspension affristerne for videreførelse af sagen. Sagen skulle derfor efter Hovedaftalen videreføres omgående til forhandling mellem organisationerne. G gav imidlertid i stedet over for H udtryk for, at han ville vende tilbage, hvis udbuddet blev vundet.

I Afskedigelsesnævnets forretningsorden er der knyttet afvisningsvirkning til manglende overholdelse af 14-dages fristen i Hovedaftalens §4, stk. 3, pkt. B. Selv om der ikke er knyttet en tilsvarende virkning til manglende overholdelse af kravet om "omgående" i § 4, stk., 3, pkt. C, finder opmanden, at dette ikke er ensbetydende med, at en overskridelse af de tidsmæssige krav til fremme af sagen i § 4, stk. 3, herunder kravet om "omgående" i pkt. C, efter en samlet bedømmelse kan føre til afvisning, jf. herved kendelse af 8. marts 2002 i sag AN 970/00 og forudsætningsvis i kendelse af 5. maj 1988 i sag AN 287/88.

En anmodning om videreførelse af indsigelsen mod opsigelserne af 28. juni 2018 blev først fremsat den 5. december 2018, hvilket er mere end 5 måneder efter opsigelserne og lidt mere end 5 måneder efter telefonkontakten mellem parterne den 3. juli. På dette tidspunkt var der således forløbet 5 måneder af opsigelsesvarslet på 6 måneder, og der var ingen udsigt til, at sagen om underkendelse af afskedigelse kunne være afsluttet inden udløbet af opsigelsesvarslene den 31. december 2018. Opmanden finder, at klager under disse omstændigheder ikke i fornødent omfang har medvirket til, at sagerne med påstand om genansættelse er blevet behandlet hurtigst muligt, og at anmodningen om forhandling mellem organisationerne ikke kan anses for at være fremsat "omgående".

Det havde været hensigtsmæssigt, om indklagede allerede under organisationsmødet den 19. december 2018 og ikke først i duplikken af 17. maj 2019 havde gjort opmærksom på, at sagen krævedes afvist. Opmanden finder imidlertid, at en samlet bedømmelse af det forløbet sammenholdt med påstanden om genansættelse og løn efter fratrædelsestidspunktet må føre til, at sagen afvises fra realitetsbehandling. Klager skal betale opmandens honorar.

København, den 11. juni 2019

Marianne Højgaard Pedersen

